

П'єсу створено в рамках III Лабораторії драматургії НСТДУ

Сто тисяч

Катерина Пенькова

k500@i.ua

За мотивами однойменної п'єси Івана Карпенка-Карого.

ПЕРСОНАЖІ:

ГЄРА БАРСЕТКА - Бізнесмен, піднявся на чорній лихоманці. Власник незаконних копанок в Торезі.

САВСЦКІЙ - кум Гери.

МАТРЬОШКА - похресниця Гери. Працює в кафе біля копанок.

БОБО ІНКОГНІТО - бізнесмен з Південної Осетії. Робить пропозиції, від яких неможливо відмовитись.

БОНАВЕНТУРА - чорний археолог, шукає скарби скіфів.

РОМЧИК СИСУНЕЦЬ - синок ГЄРИ

ПУЗИР - торезький наркобарон

КОНДРАТ ВІДБІЙНИЙ МОЛОТ - працює на Пузиря

СІРЬОЖА ТВЕРДОСПЛАВ - працює на Пузиря

КШИШТОФ БЖЕНЖИШЧИКЄВІЧ - забугорний партнер Пузиря

ЛЕЙТЕНАНТ СМІК - працівник МГБ

Працівники МГБ, люди БАРИСКИ-мінjali.

СЦЕНА № 1

Кахве "Стаханов".

За столом сидять Савецкій і Бонавентура.

САВСЦКІЙ. От знаєте... Є батьки, які дають нормальне ім'я. Ну, там: Саня, Коля, Максик, на крайняк, Сергійко. А є вдарені на виробництві нітратоміркою... І ти в 10 років приходиш зі школи із трусами на голові, фінгалом на обидва ока і питанням "Мамо, а чо мене так назвали?" - "Бо, синок, - це ім'я святого, що означає щасливий жребій, успіх і удача. Святий терпів і нам велів. Тому не крути яйця, зніми з голови труселя, одінь шапку і вали на двір". "Але, мама, шо мені там робити? Грати в палі-стукалі і бігти, поки не настукалі?"

У дванадцять, щоб не скиглив, тобі дарують дідов металошукач і вирізку з газети "Вечірній Донецьк" про Скарби скіфів. Ти находиш пуговицю часів Другої світової, коли розвалюють

дідов дерев'яний туалет. І вважаєш, що тобі до звізди фортануло. Бо ти, мати його йоб, Бонавентура - щасливий жребій.

БОНАВЕНТУРА. Я займаюся скіфською добою вже двадцять два роки. Зрозумійте, я маю зв'язки в академічному середовищі. Із моїм досвідом ... Повірте мені - це воно! От нюхом чую, що там колекція не менша за Кримську.

САВЕЦКІЙ. *До глядача.* Бонавентура з'явився у нас пару тижнів тому. І все винюхує. *До Бонавентури.* Хто тобі сказав?

БОНАВЕНТУРА. Еммм. Я не можу Вам видавати своїх інформаторів, вибачте.

САВЕЦКІЙ. Правильно, бо Гера б їх скрутив в композицію Вручення Київської Пекторалі. Матрешка, що там з шаурмою?

МАТРЬОШКА. Дві хвилини, Савецкій. В м'ясі ніготь знайшла... Ой, вибач, я тобі цього не казала.

САВЕЦКІЙ. Ти тільки поглянь. Ну і як в цьому гнійнику їсти? Короче, Бонавентура, моя тобі безкоштовна порада - ніколи, чуєш, ніколи не кажи Гері, що ти хочеш поколупатись в його землі.

БОНАВЕНТУРА. Даремно Ви так, пане Савецкій. ... із куполообразним сводом - таке було в Мелітопольському кургані. Кажу Вам - нюхом чую. *Крутить в пальцях гудзик.*

САВЕЦКІЙ. Не нюхай це при мені. І давай уже... забрай свою дупу, свій щасливий жребій і вали нахер звідси.

БОНАВЕНТУРА. Я сам знайду як його умовить, а ти залишишся неудел... лузер.

САВЕЦКІЙ виставляє БОНАВЕНТУРУ за двері.

САВЕЦКІЙ. Тоді ти і вихід сам знайдеш. *Дає підсрачника.*

БОНАВЕНТУРА. Ай! Груба тупа сила - ось хто ти.. Але ти старієш, Савецкій. Подумай про це.

САВЕЦКІЙ. Пішов ти.

БОНАВЕНТУРА. Був ніхто і помреш ніким.

Савецкій захлопує двері.

САВЕЦКІЙ. Матрешка, що там з шаурмою?

МАТРЬОШКА. Та згоріла, Савецкій. Роблю нову.

САВЕЦКІЙ. Знаєте, що мене бісить? Цей говнакопач має рацію. Гера Барсетка - страх і ненависть в Торезі. Його всі знають і всі бояться. Друга людина в місті. Він конешно вважає, що перша, але насправді ні. Барсетка, бо в 90-ті був мініялою. Ясне діло, намахав пару-трійку десятків лохів. Фальшиві бабкі, підпільні друкарні, обміни гривня-рубель, короче, - то його

тема. Велоса колись даже якесь слідство, але таких не садять - відмазався... Намагається вийти в лідери ринку. Тому після війни зайнявся копанками. А я - Савецкій. Бо типу живу по савецкім законам. Насправді ні. Але... Гера так і каже: ти, Савецкій, занадто правильний. Такі не заробляють. Я все сподіваюсь. А часікі тікають.

МАТРЬОШКА. Савецкій, шаурма.

САВЕЦКІЙ. Нарешті.

Забирає шаурму. Дістає сигарету, хоче закурити.

МАТРЬОШКА. *забирає сигарету.* У приміщенні курити не можна!

САВЕЦКІЙ. Я Геру хоч і кум, але це нічого не значить. Подивіться на Матрьошку. Доречі, Матрьошка, бо її по частях зібрали. Батьки - царство їм, яке заслужили - були Геру партнерами. Нещасний випадок... ДТП..., а Матрьошка тепер ... шаурму жарить, щоб важка промисловість не випадала зі стану нірвани-дзен, мать його, гармонії.

СЦЕНА № 2.

Заходить Ромчик, підходить ззаду до Матрьошки і закриває їй очі.

МАТРЬОШКА б'є між ніг, хапає за руку, робить кидок через плече, і Ромчик прилітає на барну стійку.

САВЕЦКІЙ. Ромчик Сисунець - єдиний синок Гери. Він цього прізвиська дуже не любить. Але хто ж його питає? Сисунець, бо смоктав до 5 років. Хоча я сумніваюсь, що зараз перестав...

РОМЧИК. Ай, Мот! Хіба так можна? Одразу драться!

МАТРЬОШКА. Це стрьомна ригалівка біля підпільних копанок, Ромчик. Це не пікнік у Хогвардсі. Чим ти думав? Я тут єдина дівчина і до всього єдина не чорна. Звучить порасиськи, а... власне пофіг. Ці оркі тільки і думають, як простягнути свої чорні рученята. Лише подивись, чим я тут займаюсь.

РОМЧИК. Смажиш шаурму. Я, к статі, голодний.

МАТРЬОШКА. Короче, Ромчик, мені потрібне підвищення. І ти зараз збереш свої дрібні яйця в кістявий кулачок, підеш до баті і скажеш йому про це.

РОМЧИК. Хто я?

МАТРЬОШКА. Нє, мабуть, попрошу Савецкого.

РОМЧИК. Фух. А то я вже злякався...

МАТРЬОШКА. Ти шо прикалуєшся? Ти ж, наче, збираєшся зі мною одружитись.

РОМЧИК. Збираюсь.

МАТРЬОШКА. То почни цю розмову зі слів: Матрьошке не місце в кафе, серед кротів і шахтьорів.

РОМЧИК. Серйозні розмови - це, капець, як не весело. Ненавиджу серйозні розмови...

Особливо з моїм батей. У тебе є ледінець? Я нервуюсь.

МАТРЬОШКА. Який ти вразливий хлопчик. А це що таке? Це що? Пушка? Це реальна пушка, Ромчик?

РОМЧИК. Так, Мот, прикинь... це пушка! Піф-піф, тидищ... Мені сказали, що це добрий дядько Макаров.

МАТРЬОШКА. Ромчик, ти реально запхнув собі в гульфік зарядженого Макара?

РОМЧИК. Ага, прикинь, Мот! Так що ти не той во, я того во... всіх довбодятлів буду відстрілювати. Тільки скажи кого.

МАТРЬОШКА. Ооо, якраз маю одного на прикметі.

РОМЧИК. Ага-ага. Скажи кого...

МАТРЬОШКА. Такий довбодятел, що відстрелить собі яйця...

РОМЧИК. Ай, Мот.

МАТРЬОШКА. ... і наші діти ростимуть без отця... Хоча, почекай, які діти? Віддай мені цю хріновіну.

РОМЧИК. Ні, Мот, що ти робиш? Боляяяяче! Айй!

МАТРЬОШКА. Де ти взяв цю хріновіну?

РОМЧИК. Один хороший дядько пошти даром оддав. Айй!

Борються якийсь час. Валяються, сміються.

ЗК ГОЛОС. Мот і Ромчик вони типу, як брат і сестра. Ну, не такі, щоб це походило на збочення, а просто вирости разом. І тепер вона його витягає з усіляких халеп і тягне за собою, як вагонетку по штреку.

Пістолет стріляє.

МАТРЬОШКА. *Скрикує.* Придурок, ти даже на запобіжник поставити не вмієш!

РОМЧИК. Це не мій

З'являється ГЄРА.

ГЄРА. Це тультський прянік Грязева-Шипунова, детішкі. *Роздивляється пістолет, ховає.*

Ромчик підривається, падає...і вибігає з кафе через вікно.

СЦЕНА № 3

ГЄРА. Мій син абсолютно безпрецедентний піздюк, ось, що я тобі скажу, Савецкій. *До Матрьошкі.* Дай якогось коньяку, Мартишка.

МАТРЬОШКА. Матрьошка.

ГЕРА. Блять, як же тут смердить.

РОМЧИК. *за вікном, тікаючи.* Це не я.

САВЕЦКІЙ. Давно кажу. Нам потрібний правильний офіс, Гера.

ГЕРА. Правильний?

САВЕЦКІЙ. Ну, такий, знаєш... Кімната для переговорів, кофейний автомат з капсулами і отакими маленькими чашечками... що там ще...

МАТРЬОШКА. Секретарка.

ГЕРА. Киш отсюдава.

САВЕЦКІЙ. Принтер! Скільки проблем можна було уникнути будь у нас один принтер.

ГЕРА. Ти знаєш, Савецкій, що ти рутинний, закостенелий традиціоналіст? Весь світ іде з офісів, працює з дому. Абрамович чеше п'ятку в дірявому носку, Андреева новини записує в дрескод: білий верх - безніфіга низ, а у тебе розмах... як... блін... того мужика звали. Ти про золотий унітаз і пенькі навколо офіса ще не думав?

САВЕЦКІЙ. Я просто хочу, щоб було солідно.

ГЕРА. Не задзьобуй мені мозг, Савецкій. Чуть не забув, що хотів від тебе... Їжай до Баріскі-мінjali і позич у нього 100 тисяч.

САВЕЦКІЙ. З чого б це?

ГЕРА. З того, що ти дофіга солідний чувак, Савецкій.

САВЕЦКІЙ. Якось це неочікувано.

ГЕРА. А ти хочеш уведомлення телеграмою з Укрпошти, я не розумію?

САВЕЦКІЙ. Я хочу сказати, що це як би не рядова ситуація. З чого це Баріска дасть мені 100 К?

ГЕРА. Я дам розписку.

САВЕЦКІЙ. Розписку?

ГЕРА. Так, Савецкій, розписку. *Віддає папірець.* Така на бумазі, знаєш?

САВЕЦКІЙ. Угу. Знач я їду до Баріскі-мінjali, даю йому папірець, а він мені 100 штук, так?

ГЕРА. Я вже про все домовився. Тобі треба просто поїхати, дати розписку і забрати гроші. Що не ясно?

САВЕЦКІЙ. Все ясно, Гера. Єдине питання - нашо тобі позичати 100 тисяч у навсюголову прибацаного мінjali, який своїх боржників пучками по троє нам в шахту скидає?

ГЕРА. Проізвожу расширение бізнеса.

САВЕЦКІЙ. Яке расширение?

ГЕРА. Коксом буду барижити.

САВЕЦКІЙ. Ти перегрівся? Це Торез. У нас самий максимальний кокс - це фен на дні мішка зі шпакльовкою.

МАТРЬОШКА. І тим Пузир барижить.

САВЕЦКІЙ. І я про це.

ГЄРА. Киш, кому сказали.

САВЕЦКІЙ. Гера, це геть хвора мисль.

ГЄРА. От в цьому і полягає прірва між нами, Савецкій! - У тебе одразу очко зжимається.

САВЕЦКІЙ. Бо я на відміну від тебе розумію, що це розширення бізнеса закінчиться розширенням ануса.

ГЄРА. Просто зроби, що я сказав.

САВЕЦКІЙ. І ти не хочеш посветити мене в деталі свого плану?

ГЄРА. Нашо?

САВЕЦКІЙ. Афігеть. Знач отак, да?

ГЄРА. Да!

САВЕЦКІЙ. Добре... Беру, короче, цю, як ти кажеш, розписку, гордість в дупі для розширення у мене вже є ... і машину... *Хоче забрати зі столу ключі.*

ГЄРА. *Накриває ключі.* І сина мого - довбодятла візьми.

САВЕЦКІЙ. А це нашо?

ГЄРА. Буде за кермом.

САВЕЦКІЙ. За яким кермом, Гера? Він на самокаті їде, як аеромен по крищі Макдональдса.

ГЄРА. Це того, що він ходив на курси екстремального водіння.

САВЕЦКІЙ. Шо ти чешеш?

ГЄРА. Мені треба, щоб його бачили. Хай долучається до сімейної справи.

САВЕЦКІЙ. Бачили шо? Що Ромчик може показати?

ГЄРА. Шо нада - то і покаже.

САВЕЦКІЙ. Аааа. Угу. Ну, тоді, канешно - хай показує. Тільки на металолом сам машину повезеш.

ГЄРА. Правильно! Візьміть мою стару Шкоду в гаражі.

САВЕЦКІЙ. Це оту? Вона же 7 років не їздила.

ГЄРА. Із такими бабками краще не привлікати вніманіє.

САВЕЦКІЙ. Я поняв.

Іде.

ГЄРА. І ще, Савецкій, мої інформатори кажуть, що нам МГБшника підіслали -

САВЕЦКІЙ. Ще цього не хватало.

ГЄРА. Дивись в оба.

Савецкій відкриває двері, щоб вийти. З вулиці завалюється БОНАВЕНТУРА.

БОНАВЕНТУРА. *До Савецького. А я Вас попереджав. До Гєри. Гєра Пилипович! У мене є інформація ...*

Гєра стріляє в підкову над дверима. Та падає Бонавентурі на голову.

БОНАВЕНТУРА. Щасливий жребій. Пане Барсетка, прошу зауважити - я 22 роки працюю зі Скіфською добою...

Савецькій б'є його в обличчя. Той падає. Савецькій переступає через Бонавентуру, викочує його за двері.

ГЄРА. І давай швидко вертайся.

САВЕЦЬКІЙ. Поняв, хоть і, з твоїх слів, дурак.

Зачиняє.

СЦЕНА № 4

МАТРЬОШКА. *До Гєри. Як же ви, дядьку Гєра, будете ринок ділити? Коксобарон в Торезі один - це всі знають. І клієнтів Пузирьок нікому не подарує.*

ГЄРА. Хай він буде, хоч Амандо Карілло, курче всіх Ескобаро... скільки разів казати - не лізь далше кухні, Мартишка... Це я так. Переживаю трохи... Ну, іди сюда. *Тринає по щоці.*

Пузирьок, барижить білим, а я буду чорним.

МАТРЬОШКА. Дядьку?...

ГЭРА. Шо?

МАТРЬОШКА. Так, може, Вам з таким товаром секретарка знадобиться?

ГЄРА. Тьху ти, дура малолєтня, - опять за своє.

МАТРЬОШКА. У мене унікальна пам'ять - я пам'ятаю всі номери телефонів, всі паролі і, навіть, номери банківських рахунків.

ГЄРА. З такими здібностями тебе ніхто в секретарки не візьме.

МАТРЬОШКА. Я друкую 40 слів на хвилину... Це не рахуючи смайликів.

ГЄРА. Вичту із зарплати.

МАТРЬОШКА. За що?

ГЄРА. За то, що ти в робочий час на телефоні граєшся.

МАТРЬОШКА. Я тренуюсь. Будемо Ваш чорний кокс через соц сеті толкати. Телеграм Канал заведем...

ГЄРА. Шо?

МАТРЬОШКА. СММницею буду.

ГЄРА. Школу законьчи нормально! У тебе в слові Одінесниця (1Сниця) - три помилки.

МАТРЬОШКА. *Відвертається ображено до вікна. Ооо, дядьку. Іди глянь який тут здоровенний мудило. Дивиться у вікно. Виглядає, як грузін.*

ГЄРА. Він осетін.

МАТРЬОШКА. Та яка різниця?

ГЄРА. Велика, Матрьошка. Це, як: чей Крим. Іди - зустрінь, секретарша.

Заходить Бобо Інкогніто. Дістає сигарету і запальничку.

БОБО ІНКОГНІТО. Девачка, мені нужен Гера Барсетка.

МАТРЬОШКА. У приміщенні курити не можна! *Забирає у Бобо сигарету.* Ви записувались?

Бачу що ні. Хмм... я маю перевірити робочий графік пана Барсеткі.

БОБО ІНКОГНІТО. Девачка, не треба грубіті мужчіне.

САВЕЦКІЙ. Бобо осетін - жорсткий, як верхня полиця в плацкарті біля туалету і різкий, як запах біля неї. Я мало, що про нього знаю. Брокер. Барижить фірмами з Південної Осетії.

Проблема в тому, що республіки Донбасу не визнані навіть Росією.

Тому, донецькі і луганські компанії реєструються в Південній Осетії. І тоді можна офіційно працювати і виходити на забугорні ринки.

А ше жоден, мать його, міжнародний переказ не зайде на Донбас. Всі гроші в нас ходять у великих валізах.

ГЄРА. Матрьошка, я ж попросив зустріти, а не влаштовувати допит з пристрастієм.

МАТРЬОШКА. Він перший почав.

ГЄРА. Принеси краще щось випити.

Матрьошка розвертається. Бобо б'є її по сідниці.

МАТРЬОШКА. А ну не розпускай руки, бурмило! Думаєш, якщо великий виріс, то все можна? *Скручує руку Бобо за спиною.*

БОБО. Ого! Кака девачка.

ГЄРА. Матрьошка, іди вже.

Матрьошка йде.

БОБО. Ті примусіль мене ждять.

ГЄРА. Якщо мої гроші не варті того, щоб почекати пару хвилин, то я взагалі не знаю, чого чекати в цьому житті.

БОБО. Не нада примушувать мене ждять. *Дає договір.*

ГЄРА. Тут все собачою масонською. Як я, мля, маю то прочитати?

БОБО. Мене сказали - ти харошій бізнесмен, Гера. І тому я погодівся зробіті тебе послюгу.

Але якщо ті не розумієшся на міжнародному праві, не знаіш як прочитать договір по-англійські, то ... не добре, що усі мі тут сьогодні зібрались... Я згаяв свій час, Гера. А я ой, як цього не любіті. Твоє щастя, що в мене є другій клієнт... І в нього, здається, вже є компаньйони з Європи.

ГЄРА БАРСЕТКА. Хто?

БОБО. Пузирь.

ГЄРА. *Вдаряє по договору рукою і тягне на себе.* Наступний раз я хочу почути це прізвище, коли Торез буде йому на надгробік скидатися. Залиш мені договір. Мої юристи мають то перечитати.

БОБО. *Втикає здорового ножа в договір.* Ті так високо не прігай, кузнечік. Колінкі назад будуть. Я вже сказав - не маю часу чекати.

ГЄРА БАРСЕТКА. Я не можу це отак підписати. І гроші мають підвезти.

БОБО. Таді убєді мене.

ГЄРА БАРСЕТКА. Що ти хочеш?

БОБО. *Киває в бік Матрьошки.* Нєхай сходить до мене в машину по договір. Може, їй дам... до вечора.

ГЄРА БАРСЕТКА. Ні, цього не можна. Вона мені дочка... Майже.

БОБО. Так я тільки пасматреть. Ті пасматреть і я пасматреть.

ГЄРА БАРСЕТКА. За кого ти мене приймаєш?

БОБО. За ділаву людину. Я табі зрабів харошю прапазіцію.

БОБО забирає договір і виходить.

МАТРЬОШКА. *Не чула розмови. Підходить до Гєри.* Ей, дядьку. Можу закластись, шо нічого не вийшло. Але, та мать його йоб. Шо він останній осетін в наших краях? Ми, дядьку, будем жить. Ми ще побачим небо в алмазах, жопу в стразах, Донбас в безвізі і шведський стіл в турецькому готелі. Да?

Чути, як заводиться і газує машина. Газує і газує...

Ти шо плачеш? *Витирає йому серветкою сльози.* Дядьку Гєра? Бідний-бідний, дядько... Ну, не плач... Життя тебе, канєшно, не щадило... Як не союз, так 90-ті... Як не 90-ті, то все одно Торез. Ти, наче, і не жив... Але пожди, дядю, ще трохи і все буде ... Колись все в нас буде і ти відпочинєш... От візьмєш мене секретаркою, я буду СММить, а ти відпочинєш...

ГЄРА. Шо він там, сцуко, так довго газує?!

МАТРЬОШКА. Може, застряг - там же у нас цей... зибучі... багно. Може треба штовхнуть?

ГЄРА. Може.

МАТРЬОШКА. То я піду - штовхну.

Іде до дверей.

МАТРЬОШКА. Я наСММлю, дядьку, - нових асетінів найдем. Ти не переживай.

ГЄРА. Матрьошка!

МАТРЬОШКА. А?

ГЄРА. Та нічого. Подякував.

Матрьошка іде.

СЦЕНА № 5

Через вікно залазить Бонавентура.

БОНАВЕНТУРА. Гєра Пилипович. Яка радість! Яка радість, що вдалось Вас застати самого... Я сильно вибачаюсь, це не моя справа, звісно, але працювати із такими помічниками - це вже не Ваш рівень. Повірте людині із освітою і досвідом. Я на хвилинку. Ви тільки подивіться буквально одним оком на ці фотографії. З моєю науковою базою... я заприсягаюсь, що там курган не бронзової доби. Це скіфський царський курган 4-3 століття до нашої ери. Я нюхом чую.

ГЄРА БАРСЕТКА. Нюхом чуєш - це добре, нюхом - це надійно.

БОНАВЕНТУРА. Як добре, що наші думки з цього питання збігаються. От я був впевнений, що Вас зацікавлять мої дослідження.

ГЄРА БАРСЕТКА. *Хапає Бонавентуру за голову і притискає до столу.* Слухай сюди, копач. Твоя лопата в кутку?

БОНАВЕНТУРА. Угу.

ГЄРА БАРСЕТКА. Знаєш що мене стримує від того, щоб запхати її тобі в дупу, відрубати голову і настромити з іншої сторони?

БОНАВЕНТУРА. Еее... Нелюбов до Тяні-толкая?

ГЄРА БАРСЕТКА. Зрозумій по-людськи - я сьогодні дуже, ну, дуже зайнятий і напружений... Тому зроби мені ласку - заберися сам, щоб я не мусив позбавлятися твого тіла.

БОНАВЕНТУРА. Як же Ви добре пояснюєте. Тільки заберіть лікоть з обличчя.

Бонавентура встae і наче іде. Але різко вертається.

БОНАВЕНТУРА. Ось, ось. *Показує фото на телефоні, і якісь газети.* В газеті "Гудок" від 1954 року пишуть, що чоловік копав колодязь і наткнувся на таке саме поховання. *Гєра стріляє, але Бонавентура вивертається і продовжує говорити.* "В кургані було дві усипальні. В одній з них знаходилось поховання знатної скіф'янки і рабині, збереглися підвіски, сережки, кільця... Всього близько 4000 золотих прикрас!

ГЄРА БАРСЕТКА. Там не має золота. Лише срана коняча голова. Згинь, пожалуста!

БОНАВЕНТУРА. Є! Точно є! Я возив ґрунт на аналіз. Є підтвердження. Ось! Але на 3-4 поверхи нижче.

ГЄРА БАРСЕТКА. Ну, клас. От для чого ти мені це сказав? А? Тепер тебе точно доведеться позбутись. Ну, що за день? *Направляє пістолет в голову Бонавентурі.* Не сіпайся.

Гєра стріляє, але лише дряпає вухо.

БОНАВЕНТУРА. Ааааа... Це кров? Це кров!

ГЄРА БАРСЕТКА. Просив же, як людину - звали по добру-по здорову. Ну, от нафіга ти так, а?

БОНАВЕНТУРА. Ні-ні! Я Вам потрібний! Я Вам потрібний!

ГЄРА БАРСЕТКА. Сфігали? У тебе нічого не має. У мене є шахтєори, лебідки, бурмашини і курган... Для чого мені живий свідок? *Приставляє пістолет до віска Бонавентурі.*

БОНАВЕНТУРА. Я знаю ринок збуту! Істориків, археологів, кришу... Я знаю, як продати в Англію!

Пістолет клацає.

ГЄРА. Здається, патрони закінчились. Так... Запам'ятай на чому ми зупинились.

Різко вибігає на вулицю.

СЦЕНА № 6

Гєра вертається із заплаканою Матрєошкою.

ГЄРА БАРСЕТКА. Шо ти, дура, ходиш в спідниці, жопою світиш? Скільки разів казав! Ще й понамалювалася. Ти думаєш, де працюєш? Феєю у прянічному доміку?

МАТРЄОШКА. *Реве.* Я підійшла до машини, заглянула у вікно спитати, а він... а він... схопив мене за волосся, затягнув голову в салон і підняв скло... *Плаче*

ГЄРА БАРСЕТКА. Ну? І шо?

МАТРЄОШКА. Відкрив ці двері, в які була простроплена моя голова, а я попятилась... так по-дурному. А потім захлопнув двері, і я знову потьопала, як корова прив'язана.

БОНАВЕНТУРА. *Сміється...* Вибачте... Це нервово. Просто згадав вовка з "Ну, пагаді".

ГЄРА. *Штурхає Бонавентуру.* Ну, і шо?

МАТРЄОШКА. А потім задрав спідницю і почав лапати ... за сідниці і там...

ГЄРА. Ну, і всьо! Не реви!

БОНАВЕНТУРА. Ви якраз вчасно вийшли. Не хочу, навіть, думати...

ГЄРА. Всьо, я сказав! Бо зараз ще відшмагаю, щоб ревіла та не даром!

МАТРЄОШКА. Уууууууу.

ГЄРА. Ти розумієш, шо сама винувата?

МАТРЄОШКА. Уууууууууу.

ГЄРА. Це мій діловий партнер, ти розумієш? От шо я тепер маю робити?

МАТРЄОШКА. Я не знаю.

ГЄРА. У мене сделка на сто тисяч!

МАТРЄОШКА. Пробачте мені... Пробачте... Я не хотіла...

ГЄРА. Іди успокойся.

МАТРЄОШКА схлипуючи іде.

Іде.

БОНАВЕНТУРА. Ох, ці діти...

Заходить Бобо.

БОБО. На. Дєвачка договір зароботала. Я добрий ...

ГЄРА. Ми домовлялись, що ти просто подивишся.

БОБО. Я пасматрель. І ті пасматрі. Часу тобі даю до вечора.

Гєра бере договір.

Бобо виходить.

ГЄРА. Ну, чо ти на мене так дивишся?

БОНАВЕНТУРА. Хто? Я? Це у мене ліве око косить - з дитинства таке.

ГЄРА. Хочеш сказати, що я її продав? Да?!

БОНАВЕНТУРА. Та боже збав. Звідки Ви взяли?

ГЄРА. Я її врятував!

БОНАВЕНТУРА. А я бачив! Я все бачив...

ГЭРА. І вообщє нічого ж не сталося.

БОНАВЕНТУРА. Канєшно. Це у Вас аутоагресія.

ГЄРА. Шо?

БОНАВЕНТУРА. Самодеструкція. Але я не впевнений. Психологічний термін - реакція на стрес.

Гєра б'є Бонавентуру.

БОНАВЕНТУРА. Правильно, Гєра Пилипович. Нема чоґо тримати у собі переживання. Дайте вихід емоціям!

ГЄРА. Ти ж, наче, освіту якусь маєш, да?

БОНАВЕНТУРА. Маю... маю... Університетську! Кафедра історіографії, джерелознавства, археології та методики викладання історії.

ГЄРА БАРСЕТКА. І анґлійську знаєш?

БОНАВЕНТУРА. Yes of course!!! London is the capital of Great Britain!

ГЄРА. БАРСЕТКА. Корочє, на оце тобі договір. Передивись все уважно. А потім поговорим про мій курган.

БОНАВЕНТУРА. Дякую. Дякую за довіру, Гєра Пилипович. Я відчуваю, що ми знаходимо порозуміння. Якась хімія між нами, правда?

ГЄРА. Звали, поки я не передумав.

БОНАВЕНТУРА вивалюється назад у вікно.

СЦЕНА № 7

Забігають Ромчік і Савецькій. Закривають двері на всі замки, підпирають стільцем.

ГЄРА. Білі, червоні? Зелені? Добровольчеська армія Денікіна?

САВЕЦКІЙ. Твій офігенний пацан себе показав!

РОМЧИК. Я не винуватий.

В двері хтось починає гучно гримати з іншого боку.

ГЄРА. Шо сталося?

САВЕЦКІЙ. У синка свого питай.

ГЄРА. Машину розбив?...

РОМЧИК. *Мотиляє головою.*

ГЄРА. Баріскіну машину розбив?

РОМЧИК. *Мотиляє головою.*

ГЄРА. Ми тут в угадай тягомотіну граєм?

САВЕЦКІЙ. Цей безславний ублюдок вирішив, я не знаю ... що він Квентін голий пістолет Тарантіно.

РОМЧИК. Вона назвала мене сісунцьом!

САВЕЦКІЙ. Тебе всі так називають!

РОМЧИК. Але від конкуруючої фірми обідно.

ГЄРА. Хто назвав?

САВЕЦКІЙ. Приїхали ми до Баріскі, а там вгадай, хто в гостях.

ГЄРА. Міроточащій стратотерпец Микола? Звідки я, блядь, знаю!

САВЕЦКІЙ. Пузир із родиною. І твій піздюк ... мати його так...плюнув... у Пузирівну...

РОМЧИК. Я захищав честь родини!

САВЕЦКІЙ. Набігли, короче, охоронці... Почали стрілянину - побили Баріске вікна.

А цей рішив, мабуть, що відстріляється від громил із дробовиками... І хто йому пістолет дав?

ГЄРА. Ну, короче?

САВЕЦКІЙ. Прострелив Пузирю...

ГЄРА. Пузо?

САВЕЦКІЙ. Мерс.

ГЄРА. Це той, що на літовських номерах?

САВЕЦКІЙ. Не. Це той, що за 40 штук.

ГЄРА. Блять. Піздец. І в кого ти такий Варашиловський плівок?

РОМЧИК. Кажуть на тата схожий.

ГЄРА. Тьху ти. Твоє місце біля Параші.

РОМЧИК. Не буду я біля мамкі сидіть.

ГЄРА. А гроші?

САВЕЦКІЙ. Вихожу як раз із грошима, бачу цю всю канітель... Піздюка под мишку, по газах.

Пузирь з охороною за нами...

ГЄРА. А хто там?

САВЕЦКІЙ. *До глядача.* Сірьожа Твердосплав у 15-му потрапив до укропівського полону, перегриз зубами решітку і забор під напруженням. А Кондрата Пузир знайшов на бойні. І назвав - Відбійний Молот. Бо він бичків кулаком вирубав.

ГЄРА. Нам піздец! Де гроші?

САВЕЦКІЙ. Во.

ГЄРА. Мартишка!

САВЕЦКІЙ. Матрьошка!

Виходить Матрьошка з кухні.

ГЄРА. Заховай у сейф. *Кидає в неї сумку з грошима.* І ні за що! Чуєш, ні за що - не віддавай.

МАТРЬОШКА. Добре.

ГЄРА. Навіть, якщо я проситиму! Навіть, якщо когось із нас вбиватимуть.

РОМЧИК. Дайте лідінец - я нервуюсь.

МАТРЬОШКА. *Герє.* Добре.

ГЄРА. І вешдок у довбодятла забори. *Забирає пістолет у Ромчика, кидає Мотрі.*

Двері вибиваються, заходять Пузир, Кондрат відбійний Молот і Сірьожа Твердосплав.

СЦЕНА № 8

ПУЗИР. Ну, привіт, хлоп'ята - батя в хаті. А ви тут чую обісрались.

САВЕЦКІЙ. Я казав - смердить.

РОМЧИК. Це не моє.

ГЄРА. Заткніться оба. Пузир, давай все обговоримо, як дорослі ділові люди.

Пузир б'є Геру в живіт, той стогне.

ПУЗИР. Твій синок наніс моїй родині смертельне оскорбленіє... і змити його можна лише кров'ю.

Охоронці хапають Ромчика. Савецкій намагається відбити.

САВЕЦКІЙ. Та облиш хлопця - воно ж дурне по малолетству.

ПУЗИР. Да? А думає, шо з яйцями. Треба рішить це недоразуменіє. *Дістає ніж.*

ГЄРА. Та не дурій, Пузир.

Пузир б'є в живіт Геру.

РОМЧИК. Батя! Зроби що-небудь! Я не хочу жить без яіць.

САВЕЦКІЙ. Давайте всі заспокоїмось.

РОМЧИК. АААА!

ГЄРА. Зупини своїх членорезів! Чого ти добиваєшся?!

САВЕЦКІЙ. *До глядача.* Здається це та ситуація, коли все життя пробігає перед очима і ти нічого не можеш вдіяти. І язик, і кінцівки стають пухкими, як ... колись у мене була така баба, як летюча кульбаба... Я думаю, треба змиритись і визнати, що це, таки, піздец. Бо він приходить до кожного пізно чи рано. Але завжди. І це трохи заспокоює.

Ізраїльські вчені вияснили, що кров відливає від мозку і всі спогади типу як висипаються в кучу з різних шматків життя.

На 7 років мені подарили веєрні граблі, а Гєре... калейдоскоп...

СЦЕНА 9.

Вибігає Матрьошка з кухні.

МАТРЬОШКА. Забрали свої копита від мого пацана, бичари!!! *Робить три постріли.*

Сірьожа і Кондрат падають.

ПУЗИР. Аааа! Сука!

Матрьошка вирубає Пузиря сковорідкою.

ГЄРА. Ти шо наробила?

МАТРЬОШКА. Я... я подумала, що вам потрібна допомога.

ГЄРА. Ааааа! Як я це тепер маю розрулити?! От тепер він точно нас всіх повбиває.

МАТРЬОШКА. Так давайте ми його перші.

ГЄРА. Дура! Його ж шукатимуть! І будуть мститись.

РОМЧИК. Це війна кланів!

ГЄРА. Ой, блять. Савецкій! Савецкій вставай!

МАТРЬОШКА. Шо це з ним?

САВЕЦКІЙ. Ай-ня-ня-ня-ня...

МАТРЬОШКА. Серьожа йому щось вколов, походу.

РОМЧИК. Сірьожа, ай-я-яй! Братанчік?

ГЄРА. А Серьожа походу всьо...

МАТРЬОШКА. Як всьо?

РОМЧИК. Інхваркт мімокадра.

ГЄРА. От такий ... піздец.

РОМЧИК. І Кондрат.

ГЄРА. Завалити двох головорізів Пузиря...

МАТРЬОШКА. Я хотіла просто налякати.

ГЄРА. У тебе гарно вийшло.

МАТРЬОШКА. Я, взагалі не цілилась.

ГЄРА. Так... Ви позбавтесь трупаків. А я займусь підарасом.

РОМЧИК і МАТРЬОШКА витягують Сір'ожу і Кондрата.

СЦЕНА 10.

Гєра прикручує Пузиря до стільця.

ГЄРА. Що ж робити? Що ж, мать його, робити... Давно такого звільдєца не помню....

Через вікно завальюється Бонавентура.

БОНАВЕНТУРА. Я відносно договору хотів...

ГЄРА. Переклав?

БОГАВЕНТУРА. Я не впевнений... Хоча, знаєте, це почекає...

ГЄРА. Стаять! Поможи мені відірвати цей жирний кусок гівна від підлоги. То що там із договором?

БОНАВЕНТУРА. Під час моєї роботи над перекладом, яка, прошу зауважити, була зроблена у дуже стислий термін часу, мені здається, я помітив деякі невідповідності...

ГЄРА. Ну, короче!

БОНАВЕНТУРА. У другому абзаци третього підпункту першого пункту параграфу 12 ...

Ааааа - це Пузир? Мені дзвонять ...

ГЄРА. Хто? Скіфи з кургана?

Бонавентура кидає договір і вишивається.

ГЄРА. Підбирає договір. Гніда недобита. А хто все-таки дзвоне?

Дістає з кишені у Пузиря телефон. Там відеодзвінок по DUO, бо одразу видно відео.

ГЄРА. читає. Кшиштоф Бженжишчи... кши... пши. Цікаво... партнери з Європи кажеш... Які у тебе там справи, мішок з гівном?

Ставить телефон перед Пузирем, надягає йому чорні окуляри. Підтримує його голову.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Джень добрий, пане Пузир!

ГЄРА. Ховається за Пузирем. Намагається говорити голосом Пузиря. Угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Мам до чебе важливу інформацію. Мусіми трохе приспешич.

ГЄРА. Угу. Угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Ужонд скарбовий топчі мі по п'ятах. Мам вивести пеньондзи.

І швидко, розумеш?

ГЄРА. Угу, угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Муше вже зробити той пшелєв на 100 000 долярєв, розумеш?

ГЄРА. Угу-угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. З тобою все добже? Єстєшь якісь джівний.

ГЄРА. Кхе-кхе. Показує на горло.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Хорий чи цо?

ГЄРА. Угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. А зніми-но окуляри - хце зобачич твоє очі.

ГЄРА. Еее. ммммм.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Цо? Больон на світло?

ГЄРА. Угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. А-я-яй. Матка боска. То могон бич об'яви сам веж чего.

ГЄРА. Уууууу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Уважай на себе.

ГЄРА. Угу.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. То не вем чи даш ради з тим, цо пропонує.

ГЄРА. Угу! Угу!

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. В такому разі, єшьлі ти можеш надати мені дані фірми і рахунок сьогодні... Хоча рахунок треба вже - фактичне мам піу годзіни... то працюєм із тобов. Якщо ні, то шукам когощ іннего.

ГЄРА. Угу! Угу!

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Ну, то шветне! Чекам на рахунок. Кланям ще і до зобаченя.

Гєра вимикає телефон.

ГЄРА. *Ховає телефон собі в кишеню.* Буде і на нашій вулиці свято. Так, з чого ж почати?

Савецкій! Ти мені потрібний!

САВЕЦКІЙ. Е-ме-е-ме-е-ме...

ПУЗИР. Там такий коктейль - до ранку не оклигає.

Гєра тягнеться за сковорідку, що лежить на столі. Пузир скидає її зі столу на підлогу. Гєра нахиляється, Пузир стає стільцем йому на руку.

ГЄРА. Ааааааа!

ПУЗИР. Ля ти криса! Всьо, шо має, всьо спиздив! У своїх же, гандон такий!

Гєра хапає Пузиря за голову - Пузир кусає Гєру.

ГЄРА. Аааааа!

ПУЗИР. Я тебе зубами порву.

ГЄРА. Облізеш!

ПУЗИР. Уб'ю гада! Яйця на березі порозвішую! І твої і синка твого дегенерата!

ГЄРА. Я перший тебе вб'ю!

ПУЗИР. Кішка тонка.

ГЄРА. А у тебе, жопашнік, товста!

ПУЗИР. Ти будеш мені на фігуру намікать? Ти! Виссака трисучепадлова!

Продовжують боротись.

ГЄРА. А ти - піськодав моржовий.

ПУЗИР. Дірконоздря до кішок порота.

ГЄРА. Махоня шолудива.

ПУЗИР. Кінський шелух шмарклявий.

ГЄРА. Триговнопроперданутий мудазвон.

ПУЗИР. Тригнідопроговний задрочепідер.

ГЄРА. Чотириговнопрогнойна сволотосука.

ПУЗИР. Республіканського підхвостя великий адмірал.

ГЄРА. Російського гм..гм.. простервопропіхун.

ПУЗИР. Не... ну таке не можна.

ГЄРА. Згоден. Перегнув.

Лежать одне на одному. Гєра привалений Пузирем. Обидва захекані.

ПУЗИР. Важко дихати.

ГЄРА. Не той уже вік.

ПУЗИР. Не кажи. А помниш, як я тебе у 91-му?

ГЄРА. Уууууу, да. А я тебе у 2000-му?

ПУЗИР. Оооо, так. А потім я тебе у 2005-му.

ГЄРА. Так і я тебе у 2005-му.

Сміються.

ПУЗИР. А потім ми твоїх карішей у 2014-му...

ГЄРА. Це не моя була ідея.

ПУЗИР. Яка різниця чия... Хтось має відповідати за провтик. От і зараз хтось має ...

ГЄРА. Може, просто розійдемося, як у 2005-му?

ПУЗИР. Я так не можу. І радий би. Але ж ти розумієш - репутація. І вона у мене зараз не така, як на початку 2000-х. Заручник системи. Твоя людина вбила моїх...

ГЄРА. Давай скажем, що вони самі померли. Інхваркт мімокадра...

ПУЗИР. Супер. То я буду такий на кожній сходке: ні-ні, ви не подумайте, моїх двох охоронців не вбила якась малолетка, це їх кандрат схопив. Причому Кондрата теж кандрат схопив. Як ти це собі представляєш?

ГЄРА. Що ж робити?

ПУЗИР. А що то, до речі, за дівка стріляла?

САВСЦКІЙ. Е-ме-е-ме-е-ме...

ПУЗИР. Тіки не кажи, що це їхня дочка... Ти шо серйозно?? Ну, ти лашара!

ГЄРА. А по-твоєму я мав її домкратом добити?

ПУЗИР. Та облили бензином в машині і спалити разом з батьками!

САВСЦКІЙ. Е-ме-е-ме-е-ме...

ПУЗИР. Ну ти - лашара! Всьому тебе треба вчити. Вона ж власниця твоєї землі! А-ха-ха!

ГЄРА. Я її опікун.

ПУЗИР. І що? Їй вже 17. Треба було душити гніду, поки поперек ліжка лежала.

ГЄРА. Я одружу її із Ромчиком.

ПУЗИР. Дурак... Ой, дурак. Земля все одно буде сучкіна - це спадок. І щоб вона дісталась Ромчику - рано чи пізно її все одно доведеться вбити.

ГЄРА. Чого?

ПУЗИР. Ніхто не проживе із твоїм довбодятлом довше року, повір мені.

САВСЦКІЙ. Е-ме-е-ме-е-ме...

ПУЗИР. Ти подивись, що вона зараз робе. І не забувай чия в ній тече кров. Я б на твоєму місці задумався. А підросте, заматіріє... Ти знаєш, які баби сучі стають... особливо від недойоба? А на Ромчіка надії мало. Та вона вас обох сама порішить. Уві сні... Короче, - вбити сучку - самий надійний варіант. Вигоди з усіх сторін.

ГЄРА. Вона мені як дочка.

ПУЗИР. Сірьожа Твердосплав і Кондратік мені теж були, як синочки. ...Хоча, знаєш що...

ГЄРА. Що?

ПУЗИР. Мабуть, ти правий. Не треба її вбивати.

ГЄРА. Що? Чого це раптом?

ПУЗИР. Нічого. Чистий альтруїзм. Згадав Сірьожу і Кондратіка. Ехх. Угольок їм пухом.

ГЄРА. Що ти задумав? Кажи, тварюка!

ПУЗИР. Та нічого. Я ж сказав - шкода стало дівочку.

ГЄРА. Ааа. Я знаю - ти хочеш вбити її сам, коли я вже не буду її опікуном і правонаступником, да?! Да?!

ПУЗИР. А-ха-ха... знач ти все-таки думав про те, що ти спадкоємець?

Вертається МАТРЬОШКА.

СЦЕНА 11.

ГЄРА б'є ПУЗИРЯ сковорідкою. Той втрачає свідомість.

ГЄРА. Все добре?

МАТРЬОШКА. Да, кинули трупаків у шахту. Ромчик сліди замітає.

ГЄРА. Так. Матрьюшка... ти дивись за ним і як тільки поспробує прийти до тями, - одразу бий.

МАТРЬОШКА. Добре.

ГЄРА. Одразу!

МАТРЬОШКА. Та я поняла. А ти куди?

Забігає в кухню, вибігає із сумкою.

ГЄРА. Асетіна знайти!

МАТРЬОШКА. Нашо?

ГЄРА. ... Помститись за тебе, канєшно!

МАТРЬОШКА. Так, може, не треба зараз?

ГЄРА. Ні! А раптом мене вб'ють і я не встигну? Таке не можна відкладати!

Гєра вибігає.

СЦЕНА 12.

Матрьюшка стоїть над Пузирем.

Прибігає Ромчик.

РОМЧИК. Мот, гля шо я у Сірьюжи знайшов.

МАТРЬОШКА. Шо це таке?

РОМЧИК. Ядрьона дурь!

МАТРЬОШКА. Віддай сюди, придурок! Ти сьогодні вже себе показав.

РОМЧИК. Ти чого, Мот? Я її толкану - в мене є один хороший мужик на прикметі.

МАТРЬОШКА. Це той, шо тобі пушку продав?

РОМЧИК. Ага.

МАТРЬОШКА. Ні.

РОМЧИК. Я кільцьо тобі куплю.

МАТРЬОШКА. Шо, реально?

РОМЧИК. Ти ж мені, типу, життя врятувала.

МАТРЬОШКА. Хіба б ти так не зробив заради мене?

РОМЧИК. Еее. Канєшно.

Цілуються. Ромчик вилазить у вікно.

СЦЕНА 13

ПУЗИР. Даремно ти їм віриш, дєвочка.

Матрьюшка біжить, щоб вдарити.

ПУЗИР. Чекай. Я маю докази про вбивство твоїх батьків.

МАТРЬОШКА. Яке вбивство? Вони розбились в ДТП.

САВЕЦКІЙ. Е-ме-е-ме-е-ме.

ПУЗИР. Розв'яжи мене - повір, ми будемо дуже корисні одне одному.

Забігає ГЄРА, вириває у Матрьюшки сковорідку і вирубає Пузиря.

ГЄРА. Я ж сказав - бий. Одразу бий.

МАТРЬОШКА. Він щось казав про вбивство моїх батьків.

ГЄРА. Кому ти віриш - вони в ДТП розбились. Пузир і не таке наплете. Чорт! Як розблокувати цю хріновіну. *Мучає телефон Пузиря.*

МАТРЬОШКА. Дайте мені.

Притискає палець Пузиря.

ГЄРА. Розумна дівчинка! Знайди там E-mail поляка і відправ йому номер рахунку. Оцього. *Дає сторінку договору із номером.*

МАТРЬОШКА. Добре, добре.

Набирає цифри на телефоні.

Вертається Ромчик.

РОМЧИК. Батя, добре, що ти тут. Я хочу зробити Матрьошке пропозицію. І хочу попросити твоє батьківське благословення.

ГЄРА. Ідіот, боже, яка ж ідіотина. А ще більш підходящого моменту не було?

Пузир приходить до тями. Він розкрутив мотузку на руках. Вихоплює у Матрьошкі пістолет і приставляє їй до голови.

ПУЗИР. *До Матрьошкі.* Треба було погоджуватись, поки я був добрий.

МАТРЬОШКА. Дядьку, Гера! Ромчик!

РОМЧИК. Батя, зроби щось!

ПУЗИР. А що він зробить? Хтось має відповісти, правда, Гера?

РОМЧИК. *Плаче.*

МАТРЬОШКА. Ромчик!

РОМЧИК. Батя, зроби щось!

ГЄРА. Відпусти її.

ПУЗИР. А ти впевнений, що хочеш, щоб я її відпустив?

МАТРЬОШКА. Про що він, дядько Гера?

ПУЗИР. *До Матрьошки.* А я тобі казав - краще бути на моїй стороні. Це він... Він підстроїв ДТП. Просто хотів, щоб ти знала. *Відступає потроху до дверей разом із Матрьошкою.*

ГЄРА. Це ж ти мене примусив, гніда язиката!

МАТРЬОШКА. Так це правда?

ГЄРА. *Мовчить.*

РОМЧИК. У когось є ледінець??

Савецькій підкочується під ноги Пузирю. Той спотикається об Савецького, падає, стріляє в повітря.

ПУЗИР. От сука!

ГЄРА. *Швидко піднімає пістолет і направляє на Пузиря.*

ПУЗИР. І що ти зробиш? Уб'єш мене?

Гєра різко стріляє в Матрьошку.

РОМЧИК. Батя, ти промазав!

Ромчик плаче.

МАТРЬОШКА. Дядько Гєра... Як же так?... *Сповзає.*

ПУЗИР. *регоче.*

ПУЗИР. Ні-ні, він якраз попав, правда, Гєра?

РОМЧИК. Батя, ти промазав?

ГЄРА. Успокойся. На, візьми ледінец.

Ромчик плаче, але смокче льодяник.

ПУЗИР. То все? Розходимось?

СЦЕНА 14

Заходить МГБшник.

ГЄРА. Тобі чого?

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. *Направляє пістолет на Гєру.* Старший оперуповноважений МГБ з особливо важливих справ - лейтенант СMIК. Покладіть зброю на підлогу. Руки за голову!

ГЄРА. Так вот ти какой!

За ним заходить ще двоє людей у формі.

РОМЧИК. Батя, а можна ще ледінец - я нервуюсь?

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Панове: Гєра Барсетка, Роман Барсетка, а також Пузир, - вас заарештовано за торгівлю наркотиками, купівлю зброї, незаконний видобуток вугілля, відмивання грошей, вбивства, шантаж, фальсифікацію і шпіонаж.

ПУЗИР. А шпіонаж яким боком?

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК.. Добре. Це ми ще не довели.

ГЄРА. І малого відпустіть.

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Він купив у мене пістолет "Макаров" і продав мені наркотики. *Показує вешдок.*

ГЄРА. А, ну тепер все сходиться.

ПУЗИР. Я можу відкупитись! Просто попереджаю. Республіці ж потрібні гроші, правда?

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Гм... гм... Спроба підкупу особи при виконанні. Хлопці, заберіть труп і вешдок.

МУЖИК У ФОРМІ. А хіба можна рухати труп на місці злочину?

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Не можна рухати до прибуття офіційних лиць. А ми хто?

МУЖИК У ФОРМІ. Ааааа.

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Виконувати!

МУЖИК У ФОРМІ. Єсть!

Забирають Матр'юшку і Савецького.

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. *До Пузиря.* Я думаю, ми знайдемо спосіб домовитись.

ГЄРА. Ей, я теж можу відкупитись.

ПУЗИР. Чим? У тебе самі борги!

ГЄРА. Щоб ти знав - твій Варшавський партнер тепер мій! Бабло зайшло на мій рахунок.

ПУЗИР. Ах ти ж гніда! Це бабкі, які йому треба повернути. Він їх відмиває!

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Я нічого не чув.

ГЄРА. У кого бабло - той і замовляє музику!

ПУЗИР. Що ти хочеш?

ГЄРА. Ти ідеш нахер від моєї землі і віддаєш мені ринок збуту в Європу.

ПУЗИР. А ти не охуїв?

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Гм, гм. Не переживайте. Я почекаю.

Дзвоне ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН - Пузир бере трубку.

ПУЗИР. Альо.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Пузир, я пердоле, що за підстава? Фірма - фальшівка! Я пшез чебе на гачку у Міністерства фінансів! Карну справу шиють за унікане податкув!

ПУЗИР. Он як! Хто б міг подумати.

ВАРШАВСЬКИЙ БІЗНЕСМЕН. Не рубь глупца, курва мать! Просто зараз же зроби зврот!

Ксенгова каже, що то єдиний шанс. Зараз! чуєш!

Пузир вимикає.

ПУЗИР. Ахуїтельний з тебе бізнесмен, Гера!

Гера хапає з підлоги пістолет, стріляє в Пузиря. Але той лише обтрушується.

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. *Забирає пістолет у Гери.* О, це мій Макаров? Там холості.

Відкриваються двері. Заходить чорний зомбак.

ЛЕЙТЕНАНТ СMIК. Вам сюди не можна!

ЗОМБАК. Це тому, що я чорний? *Витирає рукою обличчя - це Серьожа Твердослав.*

ПУЗИР. Сірьожа!

СЕРЬОЖА. Вибачте, бос, ПТСР.

Заходить Кондрат і заводить БОБО.

БОБО. Ніхто не намахує Бобо! Це Бобо всіх намахує! *До Гери.* Ти підсунув мені фальшиві бабкі.

Вивалює із сумки нарізаний папір.

ГЄРА. Ти брешеш! Там були справжні!

ПУЗИР. Ага, і тому він вернувся, щоб попросити ще. Ну, ти, Гєра і придурок. Верни переказ!

ГЄРА. *До Бобо.* Верни переказ!

БОБО. А нічого не приходило.

Кондрат і Сєрьожа б'ють Бобо.

БОБО. Мамай клянусь.

Показує на телефоні пустий рахунок фірми.

Забігають ще якісь мужики.

БОНАВЕНТУРА. А ви хто?

МУЖИКИ. Ми від Баріски-мін'яли! З Герой розібраться.

СЄРЬОЖА. Станьте в чергу.

ЗТМ.

СЦЕНА 15.

САВЕЦКІЙ І РОМЧИК біля кафе закопують Геру. Ромчик плаче.

САВЕЦКІЙ. У Матрьошки-таки реально дуже хороша пам'ять. І вона пам'ятала всі телефони, коди, номери банківських рахунків свого покійного баті, а ще номер Шкоди, яка спровокувала ДТП.

І поки ми возились із Пузирем і його підарасами, вона спокійно підмінила бабло в сейфі, перевела польські гроші на рахунок свого баті і зустріла Бонавентуру, який пояснив, що нею розраховались за договір.

І хто знає де вона тепер. *Закурює. Дає Ромчику льодяник.* І що з нами тут буде.

Відкриваються двері кафе. Сєрьожа і Кондрат викидають Бонавентуру.

БОНАВЕНТУРА. Я займаюся скіфською добою вже двадцять два роки.

Бонавентура летить під ноги САВЕЦКОМУ.

ПУЗИР. Шоб я тебе на моїй землі більше не бачив! Савецкій, дай запальничку.

Савецкій кидає Пузирю запальничку.

РОМЧИК. У приміщенні курить не можна.

ПУЗИР. Ага, у тебе забув спитать.

Пузир зачиняє двері, і кафе злітає в повітря.

САВЕЦКІЙ, РОМЧИК і БОНАВЕНТУРА якийсь час дивляться.

САВЕЦКІЙ. А я казав, - смерділо. Слідкує за рівнем метану в копанках...

Бонавентура нахилиється, дістає золотий шлем і надіває на голову.

Листопад 2021

Люсдорф-Київ-Варшава